

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αιτήσεις του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Manuela Maturi κ.λπ. κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma κατά Manuela Maturi κ.λπ. (C-142/17), Catia Passeri κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-142/17 και C-143/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Οδηγία 2006/54/EK — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει την προσωρινή δυνατότητα για τους εργαζομένους στον χώρο του θεάματος που έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως να συνεχίσουν να εργάζονται μέχρι την ηλικία που προβλεπόταν προηγουμένως για τη θεμελίωση δικαιώματος συντάξεως και η οποία είχε οριστεί στα 47 έτη για τις γυναίκες και τα 52 έτη για τους άνδρες)

(2018/C 142/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-142/17), Catia Passeri (C-143/17)

κατά

Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, έχει την έννοια ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 7, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 64/2010, της 3ης Απριλίου 2010, που κυρώθηκε με τον νόμο 100 της 29ης Ιουνίου 2010, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών των κυρίων δικών, δυνάμει της οποίας οι εργαζόμενοι που απασχολούνται ως χορευτές, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει την ηλικία συνταξιοδότησεως που ορίζεται από την εν λόγω ρύθμιση στα 45 έτη τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άνδρες, έχουν την ευχέρεια να ασκήσουν, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δύο ετών, μια επιλογή που τους επιτρέπει να συνεχίσουν την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας έως τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που προβλεπόταν από την προϊσχύσασα νομοθεσία και το οποίο είχε καθοριστεί στα 47 έτη για τις γυναίκες και τα 52 έτη για τους άνδρες, συνιστά άμεση διάκριση λόγω φύλου, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 249 της 31.7.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — GX κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας — Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/248/13 — Απόφαση περί μη εγγραφής του αναιρεσειόντος στον πίνακα επιτυχόντων)

(2018/C 142/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσειών: GX (εκπρόσωπος: G.-M. Enache, avocat)